

ЕВАЛД ФРАНК

ЗАВРЪЩАНЕТО НА ХРИСТОС

Неговите отделни идвания и събитията, свързани с тях

Съдържание:

ПРЕДГОВОР
НАИСТИНА ЩЕ СЕ СЛУЧИ
ИЗПЪЛНЕНО ЖЕЛЕНИЕ
ВЕЛИКИЯ ПОВИК
ГЛАС НА АРХАНГЕЛА
ТРЪБА
УСЛОВИЕ
ПЛАН ВЪВ ВРЕМЕТО
ОТПЛАТА
ПРЕХОД
ХИЛЯДОЛЕТНО ЦАРСТВО
КРАЯ НА ВРЕМЕТО

ПРЕДГОВОР

Решението да напиша тази студия беше взето поради желанието ми хората да получат по-добро разбиране за тази трудна, но много важна тема за завръщането на нашия Господ.

Зная, че някои точки са засегнати съвсем бегло и не са развити в подробности. Ако бихме искали да дадем подробно описание на всичко, нямаше да ни стигнат и томове книги. Но използваните повече от 200 библейски стиха ще дадат възможност читателя да продължи да изследва в Писанието за „да видят дали това е вярно” (Деян. 17:11).

Това, което ме изпълваше с благодарност през цялото време, докато пишех тази студия бяха две неща: първо за това, че Господ в милоста Си ми е дал такъв дълбок поглед в Неговия спасителен план; и второ, че аз не съм обвързан с никаква деноминация, или религия, и затова мога вярно и в правилно взаимоотношение да изложа чистите и нефалшифицирани истини на Божието Слово.

По повод на това, че Бог ми е дал милост да надникна в Неговите мисли и в Неговия удивителен план с човечеството, казвам заедно с псалмопевица: „защото си възвеличил думата Си повече от цялото Си име” (Пс. 138:2) и заедно с апостол Павел: „О, колко дълбоко е богатството и премъдростта и знанието на Бога!” (Рим. 11:33).

Ирелей, великия Божи мъж от следапостолския период е казал: „На тези, които са се харесали на Него, Бог им е показал като Строител плана Си за спасение”. Един композитор на песни е написал: „Смири ме, Господи, смири ме, за да видя чудото в Твоето Слово, това е молбата ми към теб”. Това, което остава скрито за мъдрите и хитрите, Божият Дух го открива на тези, които Му вярват като деца.

В този смисъл аз от сърце пожелавам на всички читатели Божие благословение, както и благословеното потапяне в прекрасното Божие Слово. Нека всеки да се остави да бъде въведен от Святия Дух в бездъното богатство на Неговото изявено Слово.

И нека Бог да благослови Своето благословено Слово у всички Негови благословени.

гр. Крефелд, 1988 г.

Автора

ЗАВРЪЩАНЕТО НА ХРИСТОС

Както с всички библейски теми, така и по темата за завръщането на Христос, в Писанието ще намерим много места и те трябва да бъдат свързани помежду си по правилния начин. В действителност има много явления на Христос, но има само едно завръщане, при което небесния Младоженец ще се срещне със Своята земна Невяста във въздуха (1 Сол. 4:13-18), за да я вземе на сватбеното тържество (Откр. 19:1-10). Той е дал обещание: „...И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, така че където съм Аз, да бъдете и вие” (Иоан 14:3).

В така наречения „символ на вярата”, за който впрочем апостолите не са знаели нищо, тъй като той е бил формулиран едва през четвърти век след Христос, не се споменава за завръщането на Христос. За грабването на вярващите, което ще бъде най-голямото събитие в края на времето на милоста, там не е казано нищо. Единственото, което се казва по повод на идването Му е: „...откъдето ще дойде да съди живите и мъртвите”. Но този съд, за който става въпрос и който е познат като „последния съд”, ще бъде много по-късно, едва след хилядолетното царство (Откр. 20:11-15).

Неправилните и погрешните неща в учението за тази тема, които са се вмъкнали още в първите векове след Христос в библейското повествование, съществуват и до днес в различни форми както в църквите, така и в свободните църковни общества. Августин (354-430), който е считан от историците за един от най-големите отци в църквата, е твърдял, че духовното новородение е първото възкресение. Обаче апостол Павел, когото Августин много е ценял, който е бил новороден и е бил изпълнен със Святия Дух, се е борил да достигне високата цел — „първото възкресение” при завръщането на Христос (Фил. 3:10-11). Августин е смятал, че сатана е вече вързан, църквата била Хилядолетното царство, а обединението на църквата и държавата е приемал като „Божията държава”.

Ние искаме да оставим настрана всички човешки твърдения и анти-твърдения, които са били изказани по време на църковната история и да представим библейското становище по този въпрос.

Независимо от това, че в Писанието не е отразена нито една цялостна проповед, в която някой от апостолите да е описал от А до Я завръщането на Христос, или различните явления на Господа, ние можем да намерим там съвсем ясни известия по този въпрос. Вярващите, които са живяли през първия век, са имали привилегията да слушат много проповеди на тази тема от устата на самите апостоли. Павел твърди, че той е „изявил цялата Божия воля” (Деян. 20:27). Когато са писали писмата си, апостолите явно са предполагали, че тези неща са известни на хората, тъй като са ги споменавали само накратко. За да можем да получим цялостния образ, ние трябва да съберем разпокъсаните места, по същия начин както и с пророчествата и да ги подредим по правилния начин.

Започвайки от евангелието на Матей и до края на книгата Откровение, в Новия Завет на много места се споменава идването на Господа, както и Неговото завръщане. Обаче не става въпрос за едно и също идване. Освен това отделните места не са дадени в хронологичен ред.

Ще дадем пример с два пасажа, които звучат почти еднакво, обаче се отнасят за две различни събития и което ни кара да се замислим колко е важно да имаме правилното разбиране за текста, който четем. В Матей 24 глава се говори за хора, които при идването на Младоженеца са подготвени да отидат с Него на сватбеното тържество. А в Лука 12:35-40

става въпрос за хора, които очакват господаря им да се върне от сватба. Между тези две събития има разстояние от няколко години и се отнася за две съвсем различни групи от хора, че и в двата случая са използвани еднакви думи като сватба, лампи, да са подготвени и т.н.

С всяко едно идване на Господа са свързани точно определени събития. Ние можем да си припомним онези повече от 100 старозаветни пророчества, които са се изпълнили при първото идване на Христос. За новозаветната църква съществуват три пришествия: Първия път Господ е дошъл, за да изкупи Своите Си; втория път ще бъде Неговото обещано завръщане, при което ще отведе Своите у дома; и накрая ще дойде заедно със Своите (Откр. 19:11-16), ще разчисти сметките Си с Божиите врагове и ще установи Своето царство, което ще съществува 1000 години (Откр. 20 гл.).

В тази студия ще се занимаем главно със завръщането на Христос и взимането на Неговата Църква, която е Негово притежание и което всички вярващи очакват още от времето на Неговото възнесение на небето. Нали самият Господ е казал, че ще отиде да ни приготви място и след това ще дойде да ни вземе, за да бъдем там, където е Той (Иоан 14:3).

В Матей 24 глава четем как учениците на Христос са Му показвали красивия храм, и със сигурност са останали много очудени, когато Той им е казал: „Истина ви казвам. Тук няма да остане камък върху камък, който да не се срине” (стих 2). След това те са Му задали три въпроса:

- 1) Кога ще стане това?
- 2) какво ще бъде знаменieto на Твоето пришествие?
- 3) и на свършека на света?

Всеки, който чете внимателно тази глава ще види, че Исус е отговорил и на трите въпроса. По въпроса за Своето идване Той е казал: „Както светкавицата излиза от изток и се вижда до запад, така ще бъде **пришествието** на Човешкия Син” (Мат. 24:27).

И на други места се говори за това: „И както стана в Ноевите дни, така ще бъде **пришествието** на Човешкия Син” (Мат. 24:37).

„...и не усетиха, докато дойде потопът и завлече всички, така ще бъде и **пришествието** на Човешкия Син” (Мат. 24:39).

„Затова бдете, защото не знаете в кой ден ще **дойде** вашият Господ” (Мат. 24:42).

„Затова бдете и вие готови, защото в час, който не мислите, Човешкият син **идва**” (Мат. 24:44).

„И когато те отидоха да купят, младоженецът **пристигна**; и готовите влязоха с него на сватбата и вратата се затвори” (Мат. 25:10).

„Но бдете бдителни във всяко време и се молете, за да успеете да избегнете всичко, което предстои да стане и да застанете пред Човешкия Син” (Лука 21:36).

В сърцата на вярващите християни от началото това е била жива надежда. Това е написано на много места. „...и така да дойдат освежителни времена от лицето на Господа и Той да ви **изпрати** определения за вас Исус Христос” (Деян. 3:19,20).

„Защото всеки път, когато ядете този хляб и пиете тази чаша, възвестявате смъртта на Господа, докато **дойде** Той” (1 Кор. 11:26).

„...и как сте се обърнали от идолите към Бога, за да служите на жив и истинен Бог и да **очаквате** Неговия Син от небесата, Когато възкреси от мъртвите, Който **ни избавя от идващия гняв**“ (1 Сол. 1:9-10).

„Понеже коя е нашата надежда, или радост, или венец, с който се хвалим? Не сте ли вие пред нашия Господ Исус при Неговото **пришествие**?” (1 Сол. 2:19).

„Понеже сам Господ **ще слезе от небето** с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба” (1 Сол. 4:16).

„А сам Бог на мира да ви освети напълно и дано се запазят непокътнати духът, душата и тялото ви без порок до **пришествието** на нашия Господ Исус Христос” (1 Сол. 5:23).

„А колкото за **пришествието** на нашия Господ Исус Христос и нашето събиране при Него...” (2 Сол. 2:1).

„...да пазиш тази заповед чисто и безукорно до явяването на нашия Господ Исус Христос, което **своевременно ще бъде открито** от блаженния и единствен владетел...” (1 Тим. 6:14-15).

„Отсега нататък се пази за мен венецът на правдата, който Господ, праведния Съдия, ще ми въздаде в онзи ден; и не само на мен, а и на всички, които са обикнали **Неговото явяване (пришествие)**” (2 Тим. 4:8).

„Защото още много малко време и **ще дойде Този, Който има да дойде** и няма да се забави” (Евр. 10:37).

„И така, братя, останете търпеливи до Господното **пришествие**... Останете и вие търпеливи и укрепете сърцата си; защото Господното **пришествие** **наближи**” (Яков 5:7,8).

„Защото когато ви обяхме силата и **пришествието** на нашия Господ Исус Христос...” (2 Пет. 1:16).

„Преди всичко знайте това, че в последните дни **ще дойдат присмиватели**, които с подигравките си **ще ходят по своите страсти** и **ще казват: Къде е обещаното Му пришествие?**” (2 Пет. 3:3,4).

„Възлюбени, сега сме Божии деца и още не е станало явно какво **ще бъдем**; но знаем, че когато стане явно, **ще бъдем подобни на Него**, защото **ще Го видим Какъвто е**” (1 Иоан 3:2).

„...така и в Христос всички **ще живеят**. Но всеки на своя ред: Христос — първият плод, после при **пришествието** на Христос тези, които са Негови” (1 Кор. 15:22,23).

НАИСТИНА ЩЕ СЕ СЛУЧИ

Големия брой библейски стихове по този въпрос са свидетелство за това, че става въпрос за много сериозно събитие. За съжаление много скоро след смъртта на апостолите, завръщането на Исус Христос е започнало да се тълкува като духовно и това продължава и до наши дни. Хората умират, но духовете — не. Те преминават в хората от следващите генерации, и лъжливите учения продължават да се разпространяват.

Общозвестна е теорията на една организация, която твърди, че Божието царство е било установено на земята през 1914 г. Учения, които посочват някакво определено време, в което трябва да се изпълни дадено библейско събитие, е имало както в миналото, така и днес. Разпространени са и под названието „Парусия на Христос”. Привържениците на това учение твърдят, че Христос вече е дошъл и присъства на земята като Съдия. При това идването на Христос е представено като духовно и се твърди, че това е особено „откровение”, което ще бъде получено само от една определена привилигирана група хора. Това се проповядва с голям ентузиазъм, така че хората не забелязват как ги отклоняват от истината и как им е открадната благословената надежда.

Колкото и набожно да звучат тези формулировки, те са лъжливи и са заблуда. Гръцката дума „парусия” означава „присъствие”, което предполага лична изява. „Парусия” означава „присъстваща субстанция” (същност, личност). Когато президента на США влезе в Белия дом, това е парусия. Парусията не е някаква фантазия; тя е израз на видимото, телесно присъствие на дадената личност. Не може да съществува парусия на Христос, без Той да се е

появил лично. Такова учение меко казано е безмислица. Така, както е било реално личното Му присъствие при първото Негово идване (епифания), така ще бъде реално и личното Му телесно присъствие (парусия) и при повторното Му идване. Учението за парусията на Христос, без Неговото видимо присъствие е лишено от всякаква разумна и главно библийска основа.

Както самото завръщане на Исус Христос, така и отнасящите се към него събития не са никакви предположения. Те са реална действителност. Павел е писал: „*Една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се променим...*” (1 Кор. 15:51). В Матей 17:2 ние можем да прочетем каква ще бъде тази промяна: „*И се преобрази пред тях; лицето Му светна като слънцето, а дрехите Му станаха бели като светлината*”.

Така Го е видял и Иоан на остров Патмос: „*...а главата и косата Му бяха бели като бяла вълна, като сняг, а очите Му – като огнен пламък*” (Откр. 1:12-18).

В промяната е включено също и това, че „*това тленното трябва да се облече в нетление, и това смъртното да се облече в безсмъртие*” (1 Кор. 15:53).

Когато всичко бъде завършено, няма да има повече никакво несъвършенство, няма да има стареене, а само вечна младост. В Иов 33:23-28 е описано завръщането на човека във възраста на вечната младост. Там се говори за Посредника и за примирението. Описано е в какво състояние ще се намират след прославянето онези, които са примирени с Бога. Те са в разцвета на младостта си: „*тогава плътта му ще се подмладява повече от плътта на дете; той се връща в дните на младостта си*” (Иов 33:25). А това ще се случи: „*в един миг; докато трепне око, при последната тръба; защото тя ще затръби и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим*” (1 Кор. 15:51,52).

Тази промяна не се отнася само за тези, които ще са още живи на земята, когато дойде Исус Христос, но и за тези, които са починали с тази жива надежда. Иов е изказал своята вяра във възкресението по следния начин: „*Защото зная, че е жив Изкупителят ми и че в последното време ще застане на земята; и като изтлее след кожата ми това тяло, пак в плътта си ще видя Бога*” (Иов 19:25,26).

При завръщането на Господа починалите в Христос ще получат възкресено тяло, както е писано: „*Така е и възкресението на мъртвите. Тялото се сее в тление, възкръсва в нетление; сее се в безчестие, възкръсва в слава; сее се в немощ, възкръсва в сила; сее се одушевено тяло, възкръсва духовно тяло*” (1 Кор. 15:42-44).

„*Защото ако вярваме, че Исус умря и възкръсна, така и починалите в Исус Бог ще приведе заедно с Него*” (1 Сол. 4:14). Всеки, който поучава, че Исус вече е дошъл, ще трябва да даде обяснение къде са починалите, които Той е довел със Себе Си. Този, който твърди такова нещо, дава предимство на живите пред починалите, с което влиза в противоречие с Писанието, което ясно казва: „*Защото това ви казваме чрез Господното слово, че ние, които останем живи до Господното пришествие, няма да изпреварим починалите. Защото сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христос ще възкръснат по-напред; после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно в облаците да посрещнем Господа във въздуха...*” (1 Сол. 4:15-17а).

Тук виждаме съвсем ясно, че Господ няма да слезе на земята, а победителите – както починалите в Христос, така и тези, които са в Него и са още живи на земята – в своето променено състояние ще се срещнат с Господа във въздуха, „*...и така ще бъдем винаги с Господа*” (1 Сол. 4:17 б).

Според обещанието Си, през целия период на милоста, Господ в Духа присъства в тези, които са Негови. Той е там, където двама, или трима се събират в Неговото име. В дните на Петдесетница Той е слязъл долу и оттогава пребивава във вярващите (Иоан 14:18). „*И като*

ни възкреси заедно с Него, сложи ни да седим с Него в небесни места в Христа Исуса” (Ефес. 2:6).

Истинските вярващи са само пришълци и чужденци на тази земя, но същевременно „са съградени на светиите и членове на Божието семейство” (Ефес. 2:19).

При завръщането на Христос всички, които Му принадлежат, дали вече починали, или още живеещи на земята, ще бъдат променени чрез съживяващата сила на възкресението и ще преминат от смъртност към безсмъртие след като бъдат взети горе при Него. Това се отнася до всички, които още от времето на първото идване на Христос искрено са вярвали на Божието Слово и са живели това, което им е било проповядвано и за които Исус Христос е бил жива надежда. Павел го е казал така: „...които са обикнали Неговото явяване” (2 Тим. 4:8 б).

През цялото време на седемте периода на църквата (Откр. 2 и 3 гл.) винаги е имало хора, които са слушали какво говори Духът на църквата и са очаквали завръщането на Христос. Те са се поздравявали с поздрава „Мараната” и от сърце са се молили „Ела, Господи Исусе”. Те не са в грешка и няма да останат разочаровани. Те са ни изпреварили и сега трябва да изчакат, докато бъде изпълнена цялата бройка. Сега, в края на времето се осъществява пълното обединяване на Младоженеца-Слово с Невястата-Слово, така че Духът и Невястата изповядват едно и също (Откр. 22:17).

Според Матей 27:51-53, избраните, които са живяли във времето на Стария Завет, са били възкресени заедно с Христос. „Но всички тези, ако и да бяха засвидетелствани чрез вярата им, пак не получиха изпълнението на обещанието, да не би да постигнат съвършенство без нас, защото за нас Бог промисли нещо по-добро” (Евр. 11:39,40). Те сега чакат в рая, докато настъпи часът на завършека на всичко, и заедно със светиите на Новия Завет ще вземат участие в сватбеното тържество. Това е имал предвид нашия Господ, когато казал: „Но ви казвам, че мнозина ще дойдат от изток и от запад и ще насядат с Авраам, Исаак и Яков в небесното царство” (Мат. 8:11).

ОСЪЩЕСТВЕНО ЖЕЛЕНИЕ

„Защото творението с усърдно очакване копнее да види откриването ни като Божи синове. И не само то, но и ние, които имаме първите плодове на Духа, и самите ние въздишахме в себе си и очакваме осиновението си, т.е. **изкупването на нашето тяло**” (Рим. 8:19,23).

В Битие 1:27 четем: „И Бог създаде човека по Своя образ; по Божия образ го създаде...” Това е било в духовно тяло. Едва след това човека е получил земното си, телесно тяло, както е написано: „И Господ Бог създаде човека от пръст от земята...” (Бит. 2:7). Човека е паднал именно в това телесно тяло. И затова Бог, Който е Дух, е трябвало да стане човек в Сина, за да ни изкупи и да ни върне в първоначалното божествено състояние на синовете, в духовното тяло. „Защото които предузна, тях и предопредели да бъдат съобразни с образа на Неговия Син” (Рим. 8:29).

„Първият човек е от земята – от пръст; вторият човек е от небето. Какъвто е пръстният, такива са и пръстните; и какъвто е небесният, такива са и небесните. И както сме се облекли с образа на пръстния, ще се облечем и в образа на небесния” (1 Кор. 15:47-49).

Целта, към която всички вярващи се се стремили от самото начало е била да достигнат до първото възкресение, до промяната и грабването.

„Защото с тази надежда ние се спасихме; а надежда, когато се вижда вече изпълнена, не е вече надежда” (Рим. 8:24). Чрез съвършеното дело на изкупление на Голгота, ние сме

били възвърнати до състоянието, в което се е намирал човека преди падението в грях; само промяната на тялото ни още не е станала. Павел също е мечтал за това и затова е казал: „за да позная Него, силата на Неговото възкресение и общението в Неговите страдания, като се уподобя на Него в смърта Му, за да мога някак да достигна възкресението от мъртвите” (Фил. 3:10,11).

Колкото е сигурно, че телесното тяло отива в гроба, толкова е сигурно и това, че духовното тяло ще бъде възкресено. А истинските вярващи, които при завръщането на Господа ще бъдат живи, ще бъдат променени и ще получат възкресено тяло. „Възлюбени, сега сме Божи деца и още не е станало явно какво ще бъдем; но знаем, че когато стане явно, ще бъдем подобни на Него, защото ще Го видим *Какъвто е*” (1 Иоан. 3:2).

Исус Христос, Божият Син, Който беше разпънат и погребан, на третия ден възкръсна в тяло. След това 40 дена Той се е явявал на учениците Си във възкресеното тяло. Той е ял и пил с тях, и ги е поучавал за Божието царство (Лука 24:36-49; Деян. 1:3). „И ги заведе до едно място срещу Витания; и вдигна ръцете Си и ги благослови. И като ги благославяше, отдели се от тях и се възнесе на небето (Лука 24:50,51). „...И като каза това и те Го гледаха, Той се възнесе и облак Го подхвана и скри от погледа им. И като се визираха към небето, когато се възнасяше, ето, двама мъже в бели дрехи застанаха до тях и казаха: Галилеяни, защо стоите и гледате към небето? Този Исус, Който се възнесе от вас на небето, ще дойде така, както Го видяхте да отива на небето” (Деян. 1:9-11).

Както можем да прочетем, завръщането на Исус Христос няма да е някаква набожна фантазия, а ще бъде едно велико събитие, което ще е съпроводено от видими знамения. Но за много хора това ще се обърне в една горчива реалност, както е описано в Лука 17:34-36 „...в онази нощ двама ще бъдат на едно легло; единият ще бъде взет, а другият ще бъде оставен. Две жени ще мелят заедно; едната ще бъде взета, а другата ще бъде оставена. Двама ще бъдат на полето; единият ще бъде взет, а другият ще бъде оставен”.

ПОВЕЛИТЕЛЕН ВИК

Според 1 Солунци 4:16 при завръщането на Господа ще се случат три неща:

- а) ще прозвучи повелителен вик,
- б) ще прозвучи глас на архангел,
- в) и ще прозвучи Божията тръба.

Това ще се случи, когато Господ слезе от небето, за да вземе Своите при Себе Си. Срещата на Младоженеца с Неговата Невяста няма да стане на земята, а във въздуха (1 Сол. 4:17).

В Иоан 11 глава ние можем да прочетем кога е прозвучал Неговия повелителен вик по времето на служението Му на земята: „Като изрече това, извика със силен глас: Лазаре, излез навън! Умрелият излезе...” (ст. 43,44).

А когато Господ Исус е издал последния Си вик на кръста... „завесата на храма се раздра на две отгоре надолу, земята се разтнесе, скалите се разпукаха, гробовете се разтвориха и много тела на починали светии бяха възкресени“ (Мат. 27:50-52).

В Иоан 5:25 Той е казал: „Истина, истина ви казвам, идва час, и сега е, когато мъртвите ще чуят гласа на Божия Син и които го чуят, ще живеят”.

Повелителното Слово на нашия Господ е всемогъщо Слово. Това, което Той казва, се изпълнява, което заповяда, стои тук. Словото Му никога не се връща празно, но винаги изпълнява това, за което е изпратено. Той държи цялата вселена чрез Своето всемогъщо Слово (Евр. 1:3). Гръцката дума, която в 1 Солунци 4:16 е преведена като „повелителен вик”, отговаря на заповед, която се дава във войската. Именно такъв повелителен вик ще прозвучи,

когато Господ слезе от небето. Това може да бъде преведено и като „заповеден вик”. Чрез този повелителен вик, мъртвите в Христа ще бъдат събудени. След това ще настане промяната на тези, които са още живи. По този величествен начин ще бъде изявен суверенитета и авторитета на Господа на господарите, Който има власт над живота и смърта.

В Евреи 12:26 има едно мощно свидетелство относно всемогъществото на Неговото Слово. *„Неговия глас разтърси тогава земята; а сега Той даде обещание, като каза: Още веднъж Аз ще разтърся не само земята, но и небето”*.

В Матей 25 глава четем за среднощния вик, който ще прозвучи преди идването на Младоженеца: *„Младоженеца идва, излизайте да го посрещнете!”* Този вик, ще прозвучи на земята, за да събуди духовно задрямалите и да ги предупреди за идването на Господа. Чрез този вик ще бъдат събудени както разумните, така и неразумните девици. *„Тогавя всички девици станаха и приготвиха светилниците си”* (25:27). Но на неразумните девици не им е стигнал елей и затова не са могли да влязат на сватбата.

Ако сравним гръцката дума за „вик” от Матей 25:6 с думата за „повелителен вик” от 1 Сол. 4:16, веднага ще забележим, че става въпрос за две съвсем различни понятия. Едното означава послание, което е отправено към вярващите, намиращите се на земята, в даден определен период от време, а второто е заповеден вик на самия Господ, Който слиза от небето.

Викът, или посланието според Матей 25 глава, прозвучава сега. Това е последното послание към вярващите, които са събудени преди идването на Христос, за да бъдат събрани около Словото на живота, живата манна. Божието послание е Словото за този час и в което се намират всички обещания, отнасящите се до настоящето време. Само този, който истински вярва в това, което казва Словото и е застанал на Божията страна, ще преживее завършека.

За този, който е бил изпратен преди първото идване на Исус Христос, е написано: *„Глас на един, който вика... Глас на един, който казва...”* (Ис. 40:3-6). Всеки читател на Библията знае, че това пророческо слово е намерило изпълнението си в служението на Иоан Кръстител. Той самият го е потвърдил: *„Аз съм глас на един, който вика в пустинята: прав направете пътя за Господа, както каза пророк Исаия”* (Иоан 1:23).

Днес, кратко преди завръщането на Исус Христос, звучи посланието на изявеното Слово, което е било поверено на последния ангел на църквата – на Лаодикия (Откр. 3:14-22). Викът прозвучава и тези, които го чуват се събудят и подготвят своите лампи. Разумните девици ги пълнят с елей. Те имат и двете: и Словото, и Духа. Те разбират, че Бог води делото Си към края, слушат актуалното послание на пророческото Слово за сегашното време и се подготвят за онзи славен ден.

Иоан Кръстител е дошъл като предшественик преди първото идване на Господа. Той е казал: *„Младоженецът е, който има невестата, а приятелят на младоженеца, който стои и го слуша, се радва твърде много поради гласа на младоженеца; и така тази моя радост е пълна”* (Иоан 3:29). И в днешно време на Невестата трябва ясно да бъде обяснен гласът на Младоженеца, т.е. Словото с всичките обещания в него. Както е прозвучало посланието на Иоан Кръстител преди първото идване на Христос, така и днес, преди Неговото второ идване, звучи гласа на пророческото послание. Това е викът, който прозвучава е пророческото Слово за този час, посредством което бяха открити всички тайни, скрити в Словото.

Призоваването, събудянето и подготовката трябва да станат преди завръщането на Господа. На апостол Иоан е била показана невестата и той е написал: *„Нека се радваме и са веселим, и нека отдадем на Него слава, защото дойде сватбата на Агнеца и Неговата жена се е приготвила“* (Откр. 19:7).

Споменаването на гласа на архангела в 1 Солунци 4:16 има особено значение. *„Не са ли те всички (ангелите) служебни духове, изпращани да служат на онези, които ще наследят спасение?“* (Евр. 1:14). При грабването, Изкупителят ще вземе изкупените горе, а сатана заедно с всички, които го слушат, ще бъде изхвърлен долу. И ще се случи онова, което е видял апостол Йоан: *„И стана война на небесата: излязоха Михаил и неговите ангели да воюват против змея; и змеят воюва заедно със своите ангели; обаче те не надвиха, нито се намери вече за тях място на небето. И беше свален големият змей, онази старовременна змия, която се нарича дявол и сатана, който мами целия свят; свален беша на земята, свалени бяха и ангелите му заедно с него“* (Откр. 12:7-9).

Нашият Изкупител вече веднъж и завинаги е разчистил сметките си със сатана и е победил както него, така и неговите привърженици. *„И като обезоръжи началствата и властите, изведе ги явно на показ, като възтържествува над тях чрез Него“* (Кол. 2:15). Той е победил и смърта, и ада (1 Кор. 15:54-57), взел е в плен пленници (Ефес. 4:8) и на третия ден победоносно е възкръснал. *„Не бой се, Аз Съм Първият и Последният, и Живият; бях мъртъв и ето, живея до вечни векове; и имам ключовете на смърта и ада“* (Откр. 1:17-18).

Но въпреки това онзи стар противник все още стои против вярващите и ги обвинява пред Бога. Затова Христос, Посредника на Новия Завет, като Първосвещеник остава наш Ходатай, докато църквата не бъде завършена. Но от онзи момент, в който ще бъде изпълнен броя на изкупените и тя застане пред Бога без петно и недостатък, сатана няма да може повече да каже нищо против Божиите избрани. Той, заедно с антуража си, ще бъде изхвърлен долу по един мощен начин.

Както виждаме в Откровение 12:7-9, това ще бъде задача на архангел Михаил. Той ще издигне гласа си и ще изпрати победения в онези рамки, които са определени за него. Михаил е този, който се е срещнал със сатана, когато е бил спора за мъртвото тяло на Мойсей (Юда 1:9). И отново той ще бъде този, който в определеното време ще защити израелския народ, както е написано: *„В онова време великият княз Михаил, който се застъпва за твоя народ...“* (Дан. 12:1). Учението, че архангел Михаил е Исус Христос е абсурдно. Истината е тази, че Яхве на Стария Завет е Исус на Новия Завет, същият Господ вчера, днес и завинаги. А Михаил и Габриел са в Новия Завет това, което са били и в Стария Завет.

Следваща среща между Победителят от Голгота и победените вражески сили, които до сега властват във въздуха (Ефес. 6:10-12), повече няма да има. *„И оттогава насам чака, докато се положат враговете Му за Негово подножие* (Евр. 10:13).

При Своето завръщане Младоженеца ще са занимава изключително и само със Своята Невяста.

Когато нещо трябва да бъде известно, или когато трябва да бъдат обяснени някои неща, които се отнасят до спасителния план, обикновено е споменат архангел Габриел (Дан. 8:16; Дан. 9:21). Именно той е съобщил на Захария за раждането на Йоан Кръстител (Лука 1:19), а на Мария за раждането на нашия Господ и Спасител (Лука 1:26). А когато става въпрос за война и битки, там е поставен архангел Михаил, който е един от най-висшестоящите ангелски князе.

В Матей 22 глава намираме описание на сватбената зала, която се е изпълвала с гости. *„А царят, като влезе да прегледа гостите, видя там един човек, който не беше облечен в сватбарска дреха. И му каза: Приятелю, ти как си влязъл тук без да имаш сватбарска дреха? А той мълчеше* (в друг превод: „онемя“). *Тогаво царят каза на служителите: вържете му краката и ръцете и го хвърлете в тъмнината отвън; там ще бъде плач и скърцане със зъби“* (ст. 11-13). Много хора са изненадани от обръщението „приятелю“, но да си припомним, че и Исус се е обърнал по същия начин към предателя Юда, когато сатана е влязъл в него. *„А Исус му каза: Приятелю, за каквото си дошъл, направи го“* (Мат. 26:50). Сатана може да се появява в бяло облекло, преправяйки се на ангел на светлината (2 Кор.

11:14), но той никога няма да има сватбена дреха. Единствено Невястата ще бъде облечена в искрящо бяла сватбена дреха на „праведните дела“, с „праведността“ на светиите (Откр. 19:8).

За победителите е казано: „А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелство; защото не обичаха живота си дотолкова, че да бягат от смърт“ (Откр. 12:11). Истинския начин по който Божиите деца трябва следват Исус Христос е да вървят по стъпките на нашия Изкупител, при което дословно се изпълнява Словото: „Защото никой от нас не живее за себе си и никой не умира за себе си. Понеже ако живеем, за Господа живеем, ако умираме, за Господа умираме“ (Рим. 14:7-8). Павел и останалите, които са починали в Христос, са могли да кажат: „...сега вече не аз живея, а Христос живее в мен“ (Гал. 2:20). Обаче не е достатъчно само да се говори, или да се проповядва за това. То трябва да стане реалност за тези, които искат да влязат в славата.

ТРЪБА

Написано е, че тръбата която според 1 Солунци 4:16 ще прозвучи при идването на Господа, е Божия тръба. Известно е, че във времето на Стария Завет при различни тържествени случаи се е тръбило на тръба. Когато Господ е слязъл на планината Синай, хората са видяли огнени светкавици, съпроводени от силни гърмежи и от мощен звук на тръба (Изх. 20:18). Началото на годината на умилоствението, която е известна също и като година на радостно възклицание, също е било провъзгласявано чрез тръбене на тръби.

Винаги, когато в светото Писание се говори за тръби, става въпрос за изключителни и тържествени събития. Във връзка със завръщането на Господ Исус Христос Писанието говори за Божия тръба, защото това е завършека на изкупителния план на Господа с Неговите избрани. Ние знаем, че Господ ще се върне на земята така, както си е отишъл от нея. Това е описано в Псалом 47:5: „Възлезе Бог с възклицание, Господ с тръбен глас“. Затръби ли Божията тръба, избраните ще бъдат извикани за великото тържество в слава.

УСЛОВИЕТО

Словото много ясно ни дава да разберем какво е условието за постигането на тази цел: „И ако обитава във вас Духът на Този, Който е възкресил Христос от мъртвите, то Същият, Който възкреси Христос Исус от мъртвите, ще съживи и вашите смъртни тела чрез Духа Си, Който живее във вас“ (Рим. 8:11).

Веднага трябва да поясним, че тук не става въпрос за помазанието със Духа, което може би милиони хора са получили, а става въпрос за „вътрешното пребиваване“ на Духа в човека. Думата „ако“ е от голямо значение. Ако Духът, което значи силата, пребивава, т.е. остава в нас, възкресението ще може да се случи. В обратен случай няма да се случи. Според думите на нашия Господ, непосредствено преди пришествието Му ще се появят много лъжехристи, което значи помазани, които ще правят големи чудеса и знамения, ще имат „помазано“ служение, но в основата си техните учения имат същите корени като на лъжепророка (Мат. 24 гл.). Библейската вяра винаги е основана на определени обещания, които са ни дадени в Словото. „Понеже Божиите обещания, колкото и много да са те, в Него са „Да“ и затова и чрез Него е „Амин“ за Божията слава чрез нас“ (2 Кор. 1:20). Истинската библейска вяра произхожда от и чрез Писанието. „И така, вярата е от слушане, а слушането – от Христовото Слово“ (Рим. 10:17). Това се отнася както за спасението, така и за изцелението и за всички останали обещания. Отнася се и за вярата за грабването. Тя идва от посланието на изявеното Слово за определения период от време и според което може да дойде както очакването, така и надеждата. „А надеждата не посрамва, защото Божията любов е изляна

в сърцата ни чрез дадения ни Свят Дух” (Рим. 5:5). „А вярата е даване на твърда увереност в онези неща, за които се надяваме, убеждение за неща, които не се виждат” (Евр. 11:1).

Словото и Духът действат във вярващите едновременно. Духът на обещанието действа в тези, които са приели Словото на обещанието. Духът трябва да пребивава в нас като Утешител; само помазанието не е достатъчно. Така както Духът е слязъл върху Христос – Първородения (Мат. 3:16) и е останал на Него, като по този начин е добил правото да пребивава в човешко тяло, така се случва и с всички, които притежават правото на първородните; те приемат Духа като дар на първия плод (Рим. 8:23) за прослава, за което Павел често е писал. „А всички ние, гледайки Господната слава с открито лице, като в огледало, се преобразяваме в същия образ от слава в слава чрез Господния Дух” (2 Кор. 3:18).

Всеки, който иска да преживее промяната на смъртното си тяло, трябва да носи в себе си божествената сила на безсмъртието – трябва да приеме вечния живот чрез истинското новородение и да бъде запечатан със Святия Дух. „В когото и вие, като чухте словото на истината, т.е. благовестието на нашето спасение, в Когото като и повярвахте, бяхте запечатани с обещания Свят Дух, Който е залог за нашето наследство, докато бъде изкупено притежанието на Бога, за да бъдете за похвала на Неговата слава” (Ефес. 1:13-14).

Промяната не настава отвън навътре, а отвътре навън. Най-напред трябва да стане промяната на душата, за да може и там да **пребивава** Святия Дух, чрез Който накрая ще бъдат съживени и нашите смъртни тела. Святия Дух е Божията сила, чрез която ще се осъществява всичко.

Има огромна разлика между помазанието на Духа и запечатването с Духа, което ще получат единствено онези, които ще преживеят промяната на телата си. Чрез примера на Авраам ние научаваме, че това е по избор. Отеца на вярата е бил избран и затова е приел обещанието. Той е вярвал на Бога и Го е слушал. И това му е било признато като праведност. А след това Бог му е дал печата за неговата праведност чрез вяра, т.е. обрязването (Рим. 4 гл.).

Запечатване с Духа ще преживеят единствено онези, които са били избрани както Авраам. Те приемат обрязването на сърцето и заедно с това божествената субстанция, т.е. обещаното Слово за този час. По този начин те са признати за праведни. Исаак, обещаният син на Авраам е бил осъщественото обещание и той е наследника на онеца на вярата. Павел е написал за истинските вярващи следното: „А ние, братя, както Исаак сме чеда на обещание” (Гал. 4:28). „Значи не децата, родени по плът са Божи деца; а децата, родени според обещанието, се смятат за потомство” (Рим. 9:8). Словото на обещанието (Рим. 9:8) и Духът на обещанието (Деян. 2:33) се приемат от децата на обещанието. Духът на осиновението е Този, който ни установява като Божии деца, като Божии наследници и сънаследници с Христос (Рим. 8:28-30).

Въз основа на Своето предумисление, Бог е предопределил повярвалите да бъдат Негови синове във вечния живот (Ефес. 1:5). Те ще бъдат съобразни с образа на Сина Му (Рим. 8:28-30).

Много от вярващите са преживяли помазанието с Духа и могат да се похвалят с големи дела, но въпреки това те вървят по своите си пътища и не искат да приведат живота си в синхрон със Словото. Такива хора са наивни, остават в различните традиции и затова се разминават с обещанието, което е дадено на църквата на днешното време. По този начин те свидетелстват за себе си, че няма да имат участие в завършека на Божието дело. С Бога може да върви само този, който от цялото си сърце вярва на думите на Писанието и познава обещанията, отнасящи се за настоящето време. Богоугоден живот е възможен само там, където има пълно съгласие с Него чрез Духа и Словото.

Когато Павел говори за изявяването на Божиите синове, той подчертава: „Понеже които се управляват от Божия Дух, те са Божиите синове (Рим. 8:14). Исус е казал, че Духът на истината ще ни въвежда във всяка истина и ще ни известява и за бъдещите неща (Иоан 16:13). А за тези, които наистина са приели Святия Дух и са повярвали на Словото, важи предупреждението: „И не наскърбявайте Святия Божий Дух, в Когото сте запечатани за деня на изкуплението” (Ефес. 4:30).

Единствено те ще чуват това, което говори Духът на Църквата и само победителите ще участват в сватбеното тържество. Тези усъвършенствани светии ще се присъединят към небесното хваление: „Алилуя! Защото Господ, нашият Бог ,Всемогъщият, се възцари. Нека се радваме и се веселим и нека отдадем на Него слава; защото дойде сватбата на Агнето и Неговата жена се е приготвила. И на нея и бе позволено да се облече в светъл и чист висон; защото висонът са праведните дела на светииите. И ми каза: Тези думи са истинни Божии думи” (Откр. 19:6-9).

ПЛАНА ВЪВ ВРЕМЕТО

Веднага след като дяволът, онази старовременна змия, бъде изхвърлен от небето, ще бъде казано: „Затова веселете се небеса,и вие, които живеете в тях. Но горко на вас, земя и море, защото дяволът слезе при вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време” (Откр. 12:12). Тук става въпрос за краткия период от времето между грабването на църквата и началото на Хилядолетното царство. По онова време сатана посредством антихриста ще излее злобата си върху земята. След това той открито ще излезе чрез своя заместник, онзи,който е наречен беззаконник, и ще покаже истинското си лице (2 Сол. 2:7-8). След неуспешния му опит да погълне победителите, които междувременно са достигнали до „пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота” (Еф.4:13) и по тази причина в Откровение 12 глава са описани като „мъжко дете”, дяволът ще се нахвърли върху останалата църква. Тя е жената, която ще роди онова дете, „което ще управлява всички народи с желязна тояга” (Откр. 12:5). Това слово не се отнася само за Христос, но е и едно от седемте обещания, които са дадени на победителите: „Който победи и който пази Моите дела до край, ще му дам власт над народите и той ще ги управлява с желязна тояга” (Откр. 2:26,27).

В Библейската символика като „жена” най-напред в Стария Завет е означен Израел, а след това в Новия Завет и Църквата. В книгата Откровение са ни показани две съвсем различни църкви. Едната е църквата на Христос, а другата е църквата на антихриста. Описанието на истинската църква намираме в Откровение 12 глава, а на антихристовската – в Откровение 17 глава.

В Откровение 12 глава Иоан е видял жена, облечена в слънцето. Това означава, че Исус Христос, Който е слънцето на праведността, осветява църквата. Под краката и е месеца. Това ни насочва към времето на Стария Завет и към пророческото слово, върху което тя е изградена. Така както месеца отразява светлината на слънцето, така и Стария Завет е осветен чрез изгрева на слънцето на праведността и изпълнението на пророчествата. Така че той отразява тази светлина. Короната от дванадесет звезди, която носи жената е символ на това, че новозаветната Църква е коронована с учението на дванадесетте апостоли (Деян. 2:42).

През всички периоди от време в църквата е имало призвани и избрани. Избраните,това е групата на победителите, а останалите от църквата са призваните. Те също са чисти и святи и затова в притчите на Господа са описани като девиси, само че неразумни, в противовес на разумните, които ще влезат на сватбеното тържество (Мат. 25 гл.).

Църквата, която ще остане на земята, ще избегне нападението на сатана и както навремето е станало с Израел и тя ще бъде хранена в пустинята по свръхестествен начин. „Тогава

жената побегна в пустинята, където имаше място, приготвено от Бога, за да я хранят там хиляда двеста и шестдесет дни... И бяха дадени на жената две крила на голям орел, за да отлети на мястото си в пустинята, там, където я хранят за време и времена и половин време..." (Откр. 12:6,8). Даден ни е дори и точния период на това време – три и половина години.

След това се казва, че сатана върхлита върху една трета група от хора. „Тогава змеят се разяри против жената и отиде да воюва против останалите от нейното потомство, които пазят Божиите заповеди и свидетелството на Исус” (Откр. 12:17). Тук, без съмнение става въпрос за онези 144 000 израелтяни. Те принадлежат към същото потомство, но имат друго предназначение. В Откровение 14 глава за тях е написано: „Те са онези, които не са се осквернили с жени, защото са целомъдрени” (Откр. 14:4). Това значи, че те никога няма да принадлежат към някаква християнска църква, или общество. Те ще бъдат повикани чрез служението на двамата свидетели, след грабването на Църквата-Невяста. Те ще повярват и ще бъдат запечатани преди да настане съдът на Божия гняв (Откр. 7:1-8).

Пророк Даниел е получил обяснение какъв е плана на Бог с Израел във времето. Всеки, който правилно е разбрал този план, ще може и правилно да подреди събитията, които ще се случват във времето между грабването на църквата и началото на Хилядолетното царство. В Дан. 9:24-27 се говори за седемдесет седмици, което в пророческия смисъл означава седемдесет по седем години (70 x 7 години), а не седемдесет седмици в дни. И както разбираме от стих 24, това определено се отнася за народа на Даниел, т.е. за Израел и за святия град Ерусалим. Там се говори за три участъка от време: седем седмици, шестдесет и две седмици и една седмица. Най-важния момент там е известието, че Месия, т.е. „Помазаника”, ще бъде убит в края на шестдесет и втората седмица, която е предшествана от седем седмици (стих 26).

След това в стих 27 е написано: „Той (княза, антихриста) ще потвърди завет с мнозина за една седмица и в половината на седмицата ще направи да престанат жертвата и приносът; и един, който запустява ще дойде яздец на крилото на мерзостите; и гняв ще се излее върху запусителя до определеното време”. Според превода на Х. Менге: „И той (княза) ще склучи завет с народа за една седмица и в половината на седмицата ще спре жертвата и приносът и на тяхно място ще постави мерзоста, която докарва запустение и ще продължи до времето на предопределеното унищожение на запусителя”.

От момента, в който е била издадена заповедта за възстановяването на Ерусалим през 445 г. пр. Хр. до смъртта на „Помазаника”, „Месията”, са изминали точно 483 години, което е 69 по 7 години. Когато свърши времето на милоста за народите и когато Църквата-Невяста бъде грабната на небето, тогава ще започне последната седмица за Израел. В първата половина на тази седмица ще се осъществи служението на двамата свидетели, а във втората ще бъде голямата скръб.

Според Откровение 11 глава двама свидетели ще изпълняват служението си три и половина години, при което според Откр. 7:3-8 ще бъдат запечатани онези 144 000 от дванадесетте племена на Израел. В третия стих се казва: „Не повреждайте земята, нито морето, нито дърветата, преди да ударим печат върху челата на слугите на нашия Бог”. Това означава, че голямата скръб на съда на Божия гняв, която ще продължи три и половина години, ще може да започне едва след запечатването на тези 144 000. По това време ще се изпълни пророчеството на пророк Захария, че върху Израел ще се излее Дух на милост и молитва: „...и те ще погледнат към Мен, Когато прободоха и ще плачат за Него...” (Зах. 12:10).

Евреите не са познали и не са приели своя Месия при Неговото първо идване (Иоан 1:11). Така както Йосиф в Стария Завет се е открил на братята си при втората им среща (Деян. 7:13) и евреите ще познаят Христос, кагато Той дойде при тях втори път. Йосиф е взел невяста от

езичниците и се е оженил за нея. Когато се е открил пред братята си, той е оставил жена си в двореца и на срещата не е присъствал никакъв друг човек.. „...И извика: Изведете всички от тук. И не остана никой при Йосиф, когато той се откри на братята си” (Бит. 45:1).

Христос ще остави Своята Невяста от народите в небесните дворци и съвсем сам, без никакъв съпровод ще се открие на братята Си. Това ще стане веднага след като се изпълни броят им и те бъдат запечатани. **Това е Неговото първо идване СЛЕД завръщането Му и грабването на Църквата.** В тази връзка Иоан Го е видял като Агнец на Сион, заедно със 144 000 (Откр. 14 гл.). Хълма Сион е централната точка, от която ще се разпространи познанието за Бога по целия свят. „И на този хълм Той ще развали външното покривало, което е мятано върху всички племена, и покривалото, което е простряно върху всички народи” (Ис. 25:7).

В този момент Израел ще познае, че Божия завет с тях остава в сила. Когато им е давал Закона, Бог е слязъл на планината Синай във видима форма като ангел. Затова, когато става въпрос за Завет, за Него се говори като за „Ангел на завета”. За това говори и Стефан в защитата си в Деяния 7:38, когато казва за Мойсей: „Това е онзи, който е бил сред събранието в пустинята, заедно с ангела, който му говореше на Синайската планина, както и с бащите ни...”

След като Господ се открие на братята Си, Той ще предяви Своите права на собственик върху земята и морето (Откр. 10 гл.). **Това ще бъде Неговото второ идване след грабването на Църквата-Невяста.** „И видях друг силен ангел, който слизаше от небето, облечен в облак; над главата му имаше дъга, лицето му беше като слънцето и краката му като огнени стълбове“ (Откр. 10:1). В светото Писание дъгата е символ на завет (Бит. 9 гл.). В тази глава седем пъти се споменава за завета и пет пъти за дъгата като знак на завета.

Пророк Езекиел е видял Бога на трона и ни е съобщил следното: „...видях като изглед на огън, заобиколен със сияние. Какъвто е изгледът на дъгата в облака в дъждовен ден, такъв беше изгледът на заобикалящото го сияние“ (Езек. 1:27,28). Със същото описание се срещаме в Откровение 4:2,3 „...и ето, престол беше поставен на небето и на престола седеше Един. И седналият приличаше на камък яспис и сардис; имаше около престола и дъга на глед като смарагд”. Дъгата ни показва, че този Завет е валиден и за Израел. „И ето Завета от Мен към тях, Когато отнема греховете им” (Рим. 11:27, Евр. 8:6 -13).

„Той държеше в ръката си разгъната книжка” (Откр. 10:2). Това означава, че тази запечатана книга, в момента на това **идване**, е вече отворена. Сега Той е поставил десния Си крак в морето, а левия – на земята и „извика с висок глас, както реве лъв”. Тук виждаме как Агнето, което символизира изкуплението, се променя в лъв, който е символ на Царя.

За 144000-те запечатани Той е най-напред Агнец, техен Изкупител: „...те са, които следват Агнеца където и да отива; те са били изкупени измежду човеците като първи плодове на Бога и на Агнеца” (Откр. 14:4).

В този смисъл говори и пророк Осия: „Те ще ходят след Господа, Който ще реве като лъв; а когато изреве, тогава децата ще бързат да дойдат от запад” (11:10). Подобно на това звучат и думите на пророка Амос: „Господ ще извика от Сион и ще издаде гласа Си от Ерусалим” (1:2). „И Господ ще извика от Сион и ще издигне гласа Си от Ерусалим; небето и земята ще се потресат, но Господ ще бъде прибежище на народа Си и крепостта на израелтяните” (Иоил 3:16).

В Откровение 5 глава Той също е оприличен на Лъв: „...ето, лъвът, който е от Юдовото племе, който е Давидовият корен, победи, за да разгъне книгата и да разпечата нейните седем печата” (стих 5). Когато Яков е благославял сина си Юда, чрез пророческото слово е изрекъл следното: „Млад лъв е Юда... Няма да се отнеме скиптер от Юда, нито управителен жезъл отсред краката му, докато дойде Сило; и на него ще се покоряват племената” (Бит. 49:9,10).

„...и когато извика, седемте гръма издадоха своите гласове” (Откр. 10:3). Господното говорене звучи като гръм. „*Слушайте внимателно гръма на гласа Му и шума, който излиза от устата Му... Бог гръми чудно с гласа Си...*“ (Иов 36:2,4). „*Тогава дойде глас от небето... Тогава множеството, което седеше там, като чу гласа каза: Гръм е*” (Иоан 12:28,29).

Това, което са говорили седемте гръма в Откровение 10 глава е запечатано и не е било записано. Затова то не може да бъде проповядвано, тъй като не е част от писаното Божие Слово. То се отнася до тайнството на действието на нашия Бог в определен момент. В този тържествен момент силният Ангел ще вдигне дясната си ръка към небето „*и се закле в Живеещия до вечни векове, Който е създал небето и каквото има в него, земята и каквото има по нея и морето и каквото има в него, че няма да има вече време*” (Откр. 10:6).

В по-ранното време пророк Даниел е видял същото нещо, и то е описано в 12 глава. Той е попитал до кога ще продължи всичко това и кога ще бъде края на тези неща. Отговора е ясен: „*И чух облечения в ленени дрехи човек, който беше над водата на реката, когато издигна десницата си и левицата си към небето и се закле в Онзи, Който живее до века, че това ще бъде след време, времена и половина време...*” (стих 7). От това библиейско слово можем да разберем, че от момента, в който Той се е заклел, до края на тази световна система и установяването на Хилядолетното царство, ще минат точно три и половина години.

Ще обобщим още един път: двамата свидетели ще изпълняват служението си три години и половина. През това време никой няма да може да им навреди, нито да им попречи, защото им е дадена божествена власт. „*И ако някой иска да им навреди, огън излиза от устата им и поглъща неприятелите им*” (Откр. 11:5).

Описанието на тяхното служение ни напомня за двама пророци: за Мойсей и за Илия. Предположението, че единият от тях може да бъде Енох не отговаря на истината. Енох, който е седмият от Адам е предобраз на тези, които ще живеят в края на седмия период на църквата и които ще бъдат променени и грабнати на небето без да опитат смърт. Мойсей и Илия са дошли на планината на Преображението (Мат. 17 гл.). Те двамата са споменати и в последните три стиха на Стария Завет (Мал. 4:5-6). В резултат на тяхното служение онези 144 000 евреи ще бъдат събрани на Сион. Господ ще слезе при тях и ще им се изяви като Месия, Божия Агнец.

По същото време, когато на Израелтяните ще бъде открито сключването на новозаветния договор, те ще разпознаят антихриста, който веднага след това ще преустанови своя седемгодишен договор с Израел и неговите съседи (Дан. 9:27). И тогава ще настане времето на голямата скръб и преследване. „...*дадена му бе още власт да действа четиридесет и два месеца... и му бе позволено да воюва против светиите и да ги победи...*“ (Откр. 13:5-7). Пророк Даниел е пророкувал за светиите на Всевишния: „...*и те ще бъдат предадени в ръката му до време и времена и половин време*” (7:25). Би ли могло да бъде написано по-ясно?

По време на това страшно преследване онези запечатани 144 000 ще загинат с мъченическа смърт. Най-напред двамата свидетели ще бъдат убити, след като завършат служението си (Откр. 11:7), а след това ще бъдат убити и останалите, както е предсказано в петия печат. В тази връзка в Откровение 14:12 е написано: „*Тук е нужно търпението на светиите, на тези, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исус*”. След това съвсем точно ще се изпълни Словото: „*И чух глас от небето, който казваше: Напиши: Блажени от сега нататък мъртвите, които умират в Господа. Да! – казва Духът – За да си починат от трудовете си; защото делата им следват след тях*” (Откр. 14:13).

Нашият Господ е предсказал, че Израел ще бъде разпръснат между езическите народи, а също и това, че след време те ще бъдат върнати в обещаната земя. В тази връзка е казано: „*И*

Ерусалим ще бъде тѣпкан от народите, докато се изпълнят времената на езичниците” (Лука 21:24).

В петия печат (Откр. 6:9-11) се говори за душите под олтара, които са били убити заради Божието Слово и своето свидетелство. Трябва да изясним, че тези мъченици до този момент не са имали свидетелството за Исус. Те са останали верни на Божието Слово, но без да познаят Исус като Месията. Това се отнася за всички евреи, които са били убити само поради причината, че са били евреи. И от това, че те викат за отмъщение, става ясно, че не са били изкупени. Изкупените се молят: „*Отче, прости им, защото те не знаят какво правят*”.

„И те викаха с висок глас и казваха: Докога, Владетелю свети и истинни, няма да съдиш и отмъстиш за нашата кръв на земните жители? И на всеки от тях се даде по една бяла дреха и им се каза, че трябва да почиват още малко време, докато се изпълни числото на техните съслужители и братя, които щяха да бъдат убити като тях”.

Думата „слуги” не се отнася за новозаветната църква, защото тя се състои от синове и дъщери на Бога. В библейското пророчество Израелтяните са означени като „слуги” и „служини”. Без съмнение тези „съслужители” са именно сто четиридесетте и четири хиляди, които ще повярват по време на служението на двамата свидетели и във времето на скръбта, която ще продължи три и половина години, ще бъдат преследвани от антихриста и ще бъдат убити.

РАЗПЛАТА

„А веднага след скръбта на онези дни слънцето ще потъмнее, луната няма да даде светлината си...” (Мат. 24:29 а ; Ис. 13:10; Иоил 2:2-5; Откр. 6:12-17); „звездите ще падат от небето и небесните сили ще се разклатят. Тогава ще се яви на небето знаменieto на Човешкия Син и тогава ще заплачат всички земни племена, като видят Човешкия Син, идващ на небесните облаци със сила и голяма слава” (Мат. 24: 29-30).

„И ще станат знамения в слънцето, в луната и в звездите, а по земята бедствие на народите, които ще бъдат в недоумение поради бученето на морето и вълните. Човеците ще примират от страх и от очакване на онова, което ще постигне света, защото небесните сили ще се разклатят. И тогава ще видят Човешкия Син, идещ в облак със сила и голяма слава“ (Лука 21:25-27).

„Ето, иде с облаци; и ще Го види всяко око, и онези, които Го прободоха; и всички земни племена ще заридаят за Него. Така е. Амин” (Откр. 1:7).

Както разбрахме, след като Господ дойде за Църквата- Невяста, Той ще дойде отново, но при онези 144000, най-напред като Агнец, а след това и като Ангел на Завета. В края на голямата скръб Христос **ще дойде**, за да унищожи антихриста, който е описан и като „беззаконник”. От обяснението на апостол Павел става ясно, че антихриста ще може напълно да изяви своята сила едва след като „*бъде отстранен онзи, който сега я възпира...*” (2 Сол. 2:7), т.е. Святия Дух, който действа в истинската църква. Това ще се случи, когато Църквата – Невяста ще бъде взета горе. „*и тогава ще се яви беззаконният, когото Господ Исус ще убие с дъха на устата Си и ще изтреби с явлението на пришествието Си...*“ (2 Сол. 2:8) „*...ще порази страната с жезъла на устата Си и с диханието на устните си ще умъртви нечестивия*” (Ис. 11:4б).

Според Откровение 19:11-16 Господ **ще дойде** на бял кон. Написано е, че Той е „Верен и Праведен”. Той съди и воюва справедливо. А името Му е „Слово Божие”. „*От устата Му излизаше остър меч, за да порази с него народите; и Той ще ги управлява с желязна тояга и ще стѣпче лина на лютия гняв на Всемогъщия Бог*” (стих 15). Подобно описание намираме и в Откровение 14:17-20: „*И ангелът хвърли сърпа си на земята, обра земното лозе и хвърли набраното в големия ливн на Божия гняв*” (стих 19).

Има много стихове в Библията, които описват тези събития:

„Той се облече с правда като с броня и сложи на главата си спасение за шлем; облече и одеждите на възмездието за дреха и се загърна с ревността като с мантия. Според дължимите им възмездия — така ще отплати: ярост на противниците Си, възмездие на враговете Си...” (Ис. 59:17,18).

Така казва Господ: „Защото денят на въздаянието беше в сърцето Ми и годината Ми за изкупване настана” (в друг превод: „годината, в която изкупените ще станат Мои”) ...Аз стъпках племената в гнева Си, опих ги с яростта Си и излях кръвта им на земята” (Ис. 63:4,6).

„Ето, името Господне иде отдалеч; гневът Му е пламнал и гъстият Му дим се издига; устните Му са пълни с негодувание, езикът Му е като поглъщащ огън... „И Господ ще направи да се чуе славният Му глас и да се види тежкия замах на мишцата Му, с гневно негодувание и с пламък на поглъщащ огън, с буен дъжд, с буря и с едър град” (Ис. 30:27,30).

„Ела, народе Мой, влез във вътрешните си стаи и затворете вратите след себе си; скрийте се за един малък миг, докато премине гневът” (Ис. 26:20).

„Земята се съкруши съвсем, земята се разложи съвсем, земята се разтърси силно. Земята ще залита като някой пиян и ще се разтrese като колиба от пръти; беззаконието и ще натегне върху нея; и ще падне и няма вече да стане. И в онзи ден Господ ще накаже във височината войнството на високопоставените, а на земята – земните царе. И те ще бъдат събрани, както се събират затворниците в тъмницата. Ще бъдат затворени в тъмницата и след дълго време ще бъдат наказани (след Хилядолетното царство). Тогава луната ще се смути и слънцето ще се засрами; защото Господ на силите ще царува на Сионския хълм и в Ерусалим, и пред старейшините Си в слава” (Ис. 24:19-23).

„Така казва Господ, Бог Йехова: Зло, едно небивало зло идва. Краят дойде, краят дойде; бди против теб, ето, настъпи. Присъдата ти дойде върху теб,която живееш в тази земя; времето дойде — денят наближи — ден на смущение по планините, а не на възкликание” (Езек. 7:5-7).

Съдът над силите, враждуващи срещу Бога, ще бъде извършен в един единствен ден, в една единствена битка.

„Ето, ида като крадец. Блажен онзи, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол и да не гледат срамотите му. И ги събраха на мястото, което на еврейски се нарича Армагедон” (Откр. 16:15,16). Това идване като крадец е свързано с битката при Армагедон.

Езекиел дава описание на това какъв ще бъде края на враговете на Бога: „Аз ще се съдя с него чрез мор и кръв; и ще наваля върху него, върху пълчищата му,и върху многото племена, които са с него, пороен дъжд и градушка от големи камъни, огън и сяра” (Езек. 38:22).

И в книгата на пророк Захария 14:12-15 е описано как ще изглежда съдът над народите, които по това време ще дойдат против Ерусалим: „И ето язвата, с която Господ ще порази всички народи, които са воювали против Ерусалим: плътта им ще тлее, докато още стоят на краката си, очите им ще се разтопят в ямите си и езикът им ще се разлага в устата им. И в онзи ден между тях ще има голям смут от Господа, така че ще се хващат всеки за ръката на ближния си и неговата ръка ще се повдига против ръката на ближния му”.

Победата над антихриста и съда над враговете на Бога, който ще последва веднага след това: „...когато Господ Исус се яви от небето със Своите силни ангели в пламенен огън да даде възмездие на онези,които не познават Бога...” (2 Сол. 1:7,8), се отнася за „Господния ден”, за който са пророкували и пророците и апостолите.

„Защото ето, идва денят, който ще гори като пещ; и всички горделиви, и всички, които вършат нечестие, ще бъдат плява. И този ден, който иде, ще ги изгори” (Мал. 4:1).

„А Господния ден ще дойде като крадец, когато небето ще премине с бучене, а стихииите нажежени ще се разпаднат и земята и каквото се е вършило по нея ще изчезнат” (2 Пет. 3:10).

ПРЕХОДА

Когато Господ излее Своя гняв и разчисти сметките Си със Своите врагове, тогава ще се изпълни онова, което е предсказал пророк Захария: „В онзи ден краката Му ще застанат на Елеонския хълм...” (14:4). Този път Той няма да е сам, но както е написано веднага в следващия стих: „...И Господ, моят Бог ще дойде и всички святи с Теб”. Сватбеното тържество е завършило и Хилядолетното царство е пред вратата.

Обаче преди това да стане, ще има съдебен процес. „Земните племена се разгневиха; но дойде Твоят гняв и времето да се съдят мъртвите и да дадеш наградата на слугите Си, пророците и на светиите, и на онези, които се боят от Твоето име, малки и големи, и да погубиш тези, които погубват земята” (Откр. 11:18).

Тъй като през различните църковни периоди са се проповядвали различни неща, на спасените ще трябва да бъде изяснено кое е валидно пред Бога. Този съд не е за осъждане, а е само съдебна прокламация. В онзи момент за новозаветните вярващи ще се изпълни следващото място от Писанието: „Защото всички трябва да застанем открити пред Христовия съд, за да получи всеки според каквото е правил в тялото – било добро, или зло” (2 Кор. 5:10). „Ти защо съдиш брат си? А пък ти защо презираш брат си? Понеже ние всички ще застанем пред Божието съдилище. Защото е писано: „Заклевам се в живота Си, казва Господ, че всяко коляно ще се преклони пред Мен и всеки език ще славослови Бога”. И така, всеки от нас за себе си ще отговаря пред Бога” (Рим. 14:10-12).

Преди усъвършенстваните светии да могат да съдят заедно със Съдията и да управляват с Царя, ще трябва сами да минат през съд и да получат корона за царството, в което влизат. Ще бъдат раздадени различни корони (венци): венец на слава (1 Пет. 5:4), венец на праведност (2 Тим. 4:8), венец на живота (Яков 1:12; Откр. 2:10).

В Даниел 7:26 е написано: „Но когато съдилището ще заседава...”. Това отговаря на Откровение 20:4: „И видях престоли; и на тези, които бяха насядали на тях, беше дадено да съдят...” На победителите е дадено обещание: „На този, който победи, ще дам да седне с Мен на Моя престол...” (Откр. 3:21). Те не само ще управляват като царе над народите заедно с Царя в Хилядолетното царство (Откр. 2:26-28), но също така ще участват и в съда. Павел е написал: „Или не знаете, че светиите ще съдят света?... Не знаете ли, че ние ще съдим ангели?” (1 Кор. 6:2,3).

Енох е имал именно това предвид, когато е пророкувал: „Ето, Господ идва с десетки хиляди Свои светии да извърши съд над всички, и да обяви за виновни всички нечестиви...” (Юда 1:14,15).

В Матей 25:31,32 е написано: „А когато дойде Човешкият Син в славата си и всички святи ангели с Него, тогава ще седне на славния Си престол. И ще се съберат пред Него всички народи; и ще ги отлъчи един от друг, както овчарят отлъчва овцете от козите”.

Пророк Исаия също е описал този съдебен процес над народите: „Бог ще съди между народите и ще наказва много племена; и те ще изковат мечовете си на палешници и копията си – на сърпове” (2:1-5). Почти същите думи е казал и пророк Михей (4:1-5).

Що се отнася до израелския народ, написано е следното: „И останалите в Сион и оцелелите в Ерусалим ще се нарекат святи – всички, които са записани в Ерусалим за живот” (Ис. 4:3). [в друг превод: „този, който е останал на Сион и който е оцелял в Ерусалим, ще бъде свят, всеки който е записан в Ерусалим за живот”]. Няма да бъдат

съдени само тези, които ще бъдат живи в момента, но и онези, които са запечатали своето свидетелство със смърта си. „...видях и душите на онези, които бяха обезглавени поради свидетелството си на Исус и поради Божието слово, и на онези, които не се поклониха на звяра, нито на образа му и не приеха белега на челото си и на ръката си; и те оживяха и царуваха с Христос хиляда години” (Откр. 20:4). Те също ще бъдат в Хилядолетното царство. Те няма да вземат участие в сватбеното тържество на Агнето, но преди началото на царуването на Христос ще бъдат събудени в живот, тъй като и те принадлежат към първото възкресение. В тази връзка можем да погледнем онова, което е написано във 2 Тим. 4:1: „Заръчвам ти пред Бога и пред Христос Исус, Който ще съди живите и мъртвите **при идването Му и царуването Му**”.

„Другите мъртви не оживяха, докато не се свършиха хилядата години. Това е първото възкресение. Блажен и свят онзи, който участва в първото възкресение; над такива втората смърт няма да има сила; а те ще бъдат свещеници на Бога и на Христос и ще царуват с Него хиляда години” (Откр. 20:5,6).

По това време ще се изпълни и онова, за което Бог се е заклел: „В Себе Си се заклех, праведна дума излезе от устата Ми и няма да се върне, че пред Мен ще се преклони всяко коляно и всеки език ще се заклъне в Мен. Само в Господа, ще каже някой за Мен, има правда и сила; при Него ще дойдат хората, и всички, които се разгневиха на Него, ще се засрамят” (Ис. 45:23,24).

И следващите два пасажа имат връзка с това слово: „И поклонете се на Него всички Божии ангели” (Евр. 1:6).

„Така че в името на Исус да се поклони всяко коляно от небесните, земните и подземните същества и всеки език да изповяда, че Исус Христос е Господ за слава на Бога Отца” (Фил. 2:10,11).

В онзи момент всички, които са повярвали в Христос ще се радват. „...когато дойде в онзи ден, за да се прослави в Своите светии и да се покаже чуден между всички повярвали“ (2 Сол. 1:10).

С благодарни сърца ние се присъединяваме към хвалението на двадесет и четиримата старци, четирите живи същества и ангелите, които казват пред трона: „Достоен е Агнецът, Който е бил заклан, да приеме сила и богатство, премъдрост и могъщество, почит, слава и благословение” (Откр. 5:12,13). „Свят, свят, свят е Господ, Бог Всемогъщ, Който беше и Който е и Който идва” (Откр. 4:8).

Ние виждаме, че в този последен стих за Господ вече не се говори като за Син на човека, а е прославян като Всемогъщ Бог. Пророк Исаия е предсказал: „И в онзи ден ще кажат: Ето, Този е нашият Бог; чакахме Го и Той ще ни спаси; Този е Господ, чакахме Го; ще се зарадваме и развеселим в спасението Му” (Ис. 25:9).

ХИЛЯДОЛЕТНОТО ЦАРСТВО

В Хилядолетното царство Господ ще бъде Цар и управител над цялата земя. С Него ще управляват и онези, които са взели участие в сватбеното тържество. И 144 000 запечатани, които са участвали в първото възкресение също ще управляват заедно с тях (Откр. 2:26,27). Това е момента, в който пълния брой евреи ще бъде събран с пълния брой хора от езическите народи. Това, което е написано за Победителя от Голгота (Пс. 2:9) е било дадено като обещание и за победителите: „Който победи и който пази Моите дела до край, ще му дам власт над народите и той ще ги управлява с желязна тояга...” (Откр. 2:26-27).

Невястата се намира в Новия Ерусалим, нейния вечен дом, защото тя е и остава завинаги идентична с Него. „Видях и святия град, новия Ерусалим да слиза от небето от Бога,

пригответен като невеста, украсена за мъжа си... Ела, ще ти покажа невестата, жената на Агнето. И ме отведе чрез Духа на една голяма и висока планина и ми показа святия град Ерусалим, който слизаше от небето, от Бога (Откр. 21:2,9,10).

След сватбеното тържество тя вече не е невеста, а е жена на Агнето. Божието Слово и тук е много точно и свършено. Земния Ерусалим ще бъде изпълнен с блясък и Божия слава, защото Новия Ерусалим ще слезе над стария: *„И над всяко жилище на хълма Сион и над събранията му Господ ще създаде облак и дим денем, а светлина от пламенен облак нощем, защото ще има покрив над цялата слава (Ис. 4:5).*

Както казахме, Новия Ерусалим ще слезе, но няма да докосне земята. Той ще се носи над стария и неговата светлина и слава ще изпълни земята, която ще е очистена чрез огън. Мерките на този град са дадени в Откровение 21:16. Той ще се извисява в небето като огромна пирамида.

Онези вярващи, които по времето на голямата скръб са останали верни на Господа и са дали живота си, също ще бъдат в Хилядолетното царство. *„Видях и нещо като стъклено море, размесено с огън, и тези, които бяха победили звяра и образа му, и числото на името му, стояха при стъкленото море, като държаха Божи арфи. Те пееха песента на Божия слуга Мойсей и песента на Агнето... (Откр. 15:2,3).* Това се отнася за вярващи и от евреите и от езичниците; разбираме това, тъй като се говори за „песента на Мойсей” и за „песента на Агнето”. Това са тези, които не са се поклонили на звяра, на образа му и на числото на името му.

Докато на сватбеното тържество са присъствали единствено победителите, в Хилядолетното царство ще бъдат всички, които са били изкупени, макар и при други обстоятелства. *„Това са онези, които излизат от голямата скръб; и са опрали дрехите си и са ги избелили в кръвта на Агнето. Затова са пред престола на Бога и Му служат денем и нощем в Неговия храм; и Седящият на престола ще разпростре скинията Си върху тях... и Бог ще обърше всяка сълза от очите им” (Откр. 7:14,15,17).*

От казаното, че те ще Му служат денем и нощем се разбира, че не става въпрос за вечността, а за времето в Хилядолетното царство. Вечността не познава нито „ден”, нито „нощ”, нито някакво понятие за време.

Както вече беше казано, при последния съд ще бъдат унищожени онези, които са били надути, горди, безбожни и всички онези, които са били врагове на Бога и на Израел (Ис. 13:6-12), и те ще бъдат изгорени като слама и плява (Мал. 4:1). Има много хора, които не четат внимателно Божието Слово и мислят, че освен Невестата и онези 144 000, цялото останало човечество ще бъде унищожено. Това, обаче остро противоречи на много места от Писанието. Хората, които ще останат живи след онези събития, ще продължат да живеят на земята.

„И всеки, който остане от всички народи, които са идвали против Ерусалим, ще излиза от година на година да се кланя на Царя, Господа на Силите и да празнува празника на шатрите” (Зах. 14:16). Как биха могли да идват година след година, ако не са живи и не живеят на земята по време на Хилядолетното царство?

„Така казва Господ на Силите: Ще има време, когато ще дойдат хора и жителите на много градове; и жителите на един град ще отидат в друг и ще кажат: Нека отидем незабавно да искаме Господното благоволение и да потърсим Господа на Силите. Ще отида и аз. Много племена и силни народи ще дойдат, за да търсят Господа на Силите в Ерусалим и да искат Господното благоволение. Така казва Господ на Силите: В онези дни десет мъже от всичките езици на народите ще хванат – да! – ще хванат полата на един, който е юдеин и ще кажат: Ще идем с вас, защото чухме, че Бог бил с вас” (Зах. 8:20-23).

„...и всички народи ще се стекат на него. И много племена ще отидат и ще кажат: Елате да възлезем на хълма Господен, в дома на Якововия Бог; Той ще ни научи на пътищата Си и ние ще ходим в пътеките Му, защото от Сион ще излезе поуката и словото Господне от Ерусалим” (Ис. 26:3).

„И в онзи ден към Есеевия корен, който ще стои като знаме на племената – към него ще прибъгват племената и неговото място на покой ще бъде славно” (Ис. 11:10).

„И от новолуние до новолуние, и от събота до събота ще идва всяка твар да се покланя пред Мен, казва Господ. След като излязат, те ще видят труповете на хората, които са престъпили против Мен, защото техния червей няма да умре, нито ще угасне огънят им; и те ще бъдат отвратителни за всяка твар” (Ис. 66:23,24).

„И ако окото ти те съблазни, извади го; по-добре е за теб да влезеш в Божието царство с едно око, отколкото да имаш двете си очи и да бъдеш хвърлен в пъкъл, където червеят им не умира и огънят не угасва” (Марк 9:47,48).

Това изявление на Господа също не бива да се тълкува своеволно, а трябва да бъде поставено в правилния период от време и пространство, както и в правилната връзка, според пророческото Слово.

В Исаия 65:20-25 ни е дадено състоянието, в което се намират хората, които са останали живи и продължават да живеят на земята. Те ще строят къщи, ще им се раждат деца, ще садят лозя, ще пият от виното, ще садят и ще жънат. И тъй като тогава сатана ще бъде вързан, „... вълкът и агнето ще пасат заедно и лъвът ще яде слама като вола, а храна на змията ще бъде пръста” (Ис. 65:25). Подобно описание намираме и в Исаия 11:6-9.

Но тъй като при тези народи става въпрос за спасени и ненородени хора, всред тях има бунт, болести, дори и смърт. „И ако някой от домоладията на света не отиват в Ерусалим да се поклонят на Царя, Господа на Силите, за тях няма да има дъжд” (Зах. 14:17).

„...защото който умре стогодишен ще се смята за млад, а грешник, ако умре стогодишен ще се счита за проклет” (Ис. 65:20).

В Хилядолетното царство времето все още ще съществува, за разлика от вечността. „А край реката, по бреговете и от двете и страни, ще растат всякакви видове дървета за храна, чиито листа няма да вехнат, нито плодът им да се свърши; всеки месец ще раждат нов плод по причина, че водата, която ги полива, извира от светилището; и плодът им ще бъде за храна, а листът им – за изцеление” (Езек. 47:12).

„След това ангела ми показа река с вода на живот, бистра като кристал, която извираше от престола на Бога и на Агнето и течеше наред улицата му. И от двете страни на реката имаше дърво на живота, което раждаше плод дванадесет пъти, като даваше плод всеки месец и листата на дърветата бяха за изцеление на народите” (Откр. 22:1,2).

По време на тези хиляда години Божието царство ще бъде на земята и ще обхваща цялото сътворение (Рим. 8:18-22). Тогава ще се изпълни онова, което са пророкували пророците: „И Господ ще бъде Цар над целия свят; в онзи ден Господ ще бъде един и името Му – едно” (Зах. 14:9).

„И скинията Ми ще бъде сред тях; И аз ще бъда техен Бог и те ще бъдат Мой народ. Тогава народите ще познаят, че аз, Господ, освещавам Израел, когато светилището Ми бъде сред тях до века” (Езек. 37:27,28).

„Ето, скинията на Бога е с човеците; Той ще обитава с тях. И сам Бог ще бъде с тях – техен Бог. Той ще обърше всяка сълза от очите им и смърт няма да има вече; нито ще има вече жалеене, нито плач, нито болка; защото предишното премина” (Откр. 21:3,4).

„Ще погълне смърта завинаги; и Господ Бог ще обърше сълзите от всички лица и ще отнеме укора на народа Си от цялата земя. Защото Господ е изговорил това” (Ис. 25:8).

КРАЯ НА ВРЕМЕТО

Преди второто възкресение, последния съд и началото на вечността ще има още една среща на Бога с Неговия углавен враг и неговите привърженици. *„И когато се свършат хилядата години, сатана ще бъде пуснат от тъмницата си и ще излезе да мами народите по четирите краища на земята, Гог и Магог, да ги събере за войната, чийто брой е като морския пясък” (Откр. 20:7,8).* Това са хора, които ще са живели на земята по време на това хилядолетие, но никога не са пожелали да се подчинят на Божия спасителен план. Ако четем внимателно книгата на пророк Езекиел, глави 38 и 39, ще открием паралели с битката при Армагедон, която както ни е известно ще бъде преди Хилядолетното царство. Особена прилика има между Езек. 39:17-20 и Откр. 19:17-21. В действителност и в двата случая става въпрос за едни и същи народи, които както преди, така и след Хилядолетното царство ще тръгнат срещу Ерусалим. Докато сатана бъде вързан те ще стоят мирни, но в момента, в който бъде пуснат, безбожните пак ще застанат на негова страна. *„И те се разпростряха по цялата широчина на земята и обиколиха стана на светиите и възлюбения град; но огън падна от Бога от небето и ги погълна” (Откр. 20:9,10).*

Преди времето да премине във вечността, ще се състои последния съд, който е описан в Откровение 20 от стих 11. Всички хора, които някога са живели на земята ще бъдат възкресени и ще застанат пред Вечния Съдия. Ще бъдат отворени книги и хората ще бъдат съдени според делата им. Ще бъде отворена и Книгата на живота, защото и при второто възкресение ще има хора, чиито имена са записани в Книгата на живота. В Книгата на Агнето са записани онези, които ще участват в първото възкресение; а в Книгата на живота — тези, които ще влязат във вечния живот след второто възкресение. Те са хората, които по време на своя живот са повярвали в Исус Христос и са получили вечен живот. Отнася за всеки, който е повярвал в Исус Христос, без значение към каква християнска организация е принадлежал. Но въпреки, че от сърце са вярвали в Исус Христос като Господ и Спасител, те са вървяли по собствените си пътища, или са се подчинявали на определени предписания на различните религиозни направления, без да се интересуват от Божието Слово. И макар, че не са участвали в сватбеното тържество, нито са били в Хилядолетното царство, те ще влязат във вечния живот, защото е писано, че: *„Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот” (Иоан 3:16).*

Божие Слово е много ясно и относно останалите хора: *„И който не бе записан в Книгата на живота, беше хвърлен в огненото езеро” (Откр. 20:15).* Огненото езеро е втората смърт. И това е написано съвсем разбираемо: *„И смърта и адът бяха хвърлени в огненото езеро. Това е втората смърт” (Откр. 20:14).* В него вече ще се намират звяра, лъжепророка и дявола и там те ще бъдат измъчвани. Не ни е известно колко дълго ще продължи това. За съжаление преводачите на Библията са превели гръцката дума „аеон” като „вечност”, или „вечно”, макар, че тази дума означава някакъв определен период от време.

Така или иначе то някога ще свърши и във вечността повече няма да се чуе за това. Нещата, които имат начало, трябва да имат и край и в този случай думата „аеон”, евентуално период от време, е правилния израз. Но ако става въпрос за неща, които нямат начало, т.е. за вечни неща, тогава правилната дума е „вечност”, или „вечен”. И по този въпрос всеки човек, който е обучен от Бога, не би могъл да се заблуди, без значение дали преводачите на Библията са избрали правилната дума, или не.

Първата смърт постига човека в момента, когато неговата душа напусне тялото. При втората смърт, духа – *одем* – който се намира в душата, се връща обратно при Бога. Така е изпълнено онова, което Бог е казал: *„Душата, която съгрешава, ще умре” (Езек. 18:4).* В

Библията няма нито един стих, в който да е написано, че човек има безсмъртна душа. Само за Бога е написано ,че: „...Който сам притежава безсмъртие...(1 Тим. 6:16). И всички, които са искрени спрямо Божието Слово, ще бъдат съгласни с тази истина. Нашият Господ и Спасител е казал: „Затова ви казах, че ще умрете в греховете си;защото ако не повярвате, че Съм Аз, в греховете си ще умрете” (Иоан. 8:24).

Когато Мойсей е говорил за служението на Христос като Син на човека и Пророка, той е изказал едно сериозно предупреждение: „...и всяка душа, която не послуша този Пророк, ще бъде изтребена от народа” (Втор. 18:15-19; Деян. 3:23).

Вечния живот е единствено в Него и само този, който е преживял новородение,ще живее вечно. Вечния живот е Божия живот и този живот е бил изявен в Христос. Той е без начало и затова е и без край. „...Бог ни е дал вечен живот и този живот е в Неговия Син. Който има Сина, има този живот,който няма Божия Син, няма този живот” (1 Иоан. 5:11,12).

Тук трябва да подчертаем, че човек не загива поради факта, че се е родил в грехове и е живял в тях. Въпроса с греха е решен веднъж завинаги. Исус е станал за нас грях, за да можем ние в Него да приемем Божията праведност (Рим. 3:21-26). Ще загинат само онези, които не повярват, че Бог е бил в Христос и е примирил света със Себе Си, че е простил греховете и престъпленията ни и че ни е направил Свои синове и дъщери.

Истинската вяра в Исус Христос като Господ и Спасител не е въпрос на някаква религия, а е част от вечния Божи план с човечеството. Бог се е изявил лично само в Христос и затова вечния живот идва към нас единствено чрез Исус Христос. Именно затова вярата в Исус Христос е необходимост за всеки, който иска да получи вечния живот. „...за да не загине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот” (Иоан 3:15). Който не вярва, ще бъде отхвърлен (Марк 16:16). Хората ще загинат с втората смърт – вечно отделяне от Бога, поради греха на неверието. А всеки, който иска да бъде спасен, не трябва да се опитва да се спасява по някакъв свой собствен начин и с някакви собствени дела, но трябва да влезе в Божията почивка чрез завършеното дело на спасение.

След последния съд ще дойде ново небе и нова земя. И нито един от хората, които ще живеят в тях никога няма да си спомнят за това, което е ставало по земята преди това. „Понеже ето, създавам ново небе и нова земя; и предишните неща няма да се спомнят, нито ще дойдат на ум” (Ис. 65:17). Това ще бъде едно ново начало, славно утро, когато слънцето никога няма да залезе, без болести, без страдания, притеснения, или смърт. Блазе на онзи, който ще получи правото да живее в онази превъзходна слава! Наистина има смисъл да служим на Господа; при Него ще се осъществи прекрасната среща на всички, които Той е обичал, които са обичали Него и които са се обичали взаимно. Там ще влезе единствено съвършената любов.

За новото небе и новата земя е съобщено както в Стария, така и в Новия Завет, но те ще бъдат извикани в съществуване чрез Словото на Господа едва след Хилядолетното царство и последния съд. „А според както е писано: Каквото око не е видяло и ухо не е чуло и на човешко сърце не е идвало, всичко това е приготвил Бог за тези, които Го обичат” (1 Кор. 2:9).

РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО

Не е разрешено текста да се публикува и разпространява избирателно

Издател: Мисионер Евалд Франк

Freie Volksmission e. V.

Postfach 100707

D-47707 Krefeld

GERMANY

E-mail: E.Frank@freie-volksmission.de

Сайта на мисията: <http://www.freie-volksmission.de>

Уеб страница на български език: <http://bg.v-evangelie.info>

E-mail на български: info@v-evangelie.info